Р Е Ш Е Н И Е
№ 44672

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДС

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8737** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба от „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. П. чрез пълномощник юрк.М. С. против решение № 1281/14.04.2026 г., постановено по а.н.д №14064/2025 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63и от ЗАНН. Конкретно се посочва, че не е налице състав на нарушението по чл. 68в във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, доколкото не е налице заблуждаваща или подвеждаща информация, която да не е предоставена ясно и прозрачно на потребителя в момента на сключване на договора за потребителски кредит съгласно чл. 5 от ЗПК. Това твърдение се основава със съображения, че неустойката не попада в общите разходи по кредита и не може да се вземе при изчисляване на ГПР. Нейната изискуемост настъпва само при неизпълнение на посочените в договора задължения. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново по съществото на спора с отмяна на наказателното постановление и присъждане на сторените разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация Председателят на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител, в депозирана по делото писмена молба оспорва касационната жалба по подробни изложени съображения. Моли съда да потвърди обжалваното решение, като постановено при правилно прилагане на материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.
Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.
Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 008151/01.09.2025 г., издадено от председателя на Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на основание 210а от ЗЗП на „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за извършено административно нарушение по чл. 68в, във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д, ал. 1, предл. първо от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).
Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:
По повод жалба вх. № Ц-03-5284/05.05.2025 г. от служители на КЗП е извършена проверка на „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД. Установено е, че на 24.11.2024 г. в [населено място], „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД е отпуснало потребителски кредит по договор за потребителски кредит с № 1192076/24.11.2024 г. в размер на 1 200 лева за срок от 8 месеца, с обща сума за плащане 1504,10 лв. при обезпечаване на кредита или с обща сума за плащане 2488,00 лв. при необезпечен кредит. Договорът е отпуснат като необезпечен, с изискване за обезпечаването му, като при необезпечаването му се дължи неустойка в размер на 983,90 лв. В договора и в СЕФ е бил посочен годишен лихвен процент на разходите в размер на 63,59 %, включващ само договорена лихва, без разходи за неустойка. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора в условията на алтернативност се предвиждали две възможни форми на обезпечение - безусловна банкова гаранция или поръчителство. А съгласно чл. 18 при неизпълнение на задължението на потребителя за предоставяне на обезпечение, съобразно изискванията на чл. 6, същият дължи неустойка в размер на 983,90 лева. Размерът на посочената неустойка е включен в приложения към договора погасителен план, което не е отчетено при изчисление годишния процент на разходите в договора.
При така констатираното органите на КЗП формирали извод, че посочвайки ГПР в по-нисък размер относим към обезпечен кредит, а не към отпуснатия в договора необезпечен

кредит, дружеството „Кредирект“ ЕООД е въвело или би могло да въведе в заблуждение потребителя относно действителното оскъпяване на предоставения му кредит и съответствието му с изискванията на закона и предоставянето на невярна информация относно стойността на ГПР по кредита.
Съставен е АУАН № 008151 от 24.07.2025 г. от главен инспектор в РД-С. към ГД „Контрол на пазара“, затова че при сключване на договор за потребителски кредит № 1192076/24.11.2024 г., „КРЕДИРЕКТ“ЕООД използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в посочване на невярна информация относно ГПР, а именно: такъв е изчислен в хипотеза на обезпечен кредит, а не на представения необезпечен такъв, който включва допълнителни разходи за неустойка. Деянието е квалифицирано като заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68в, във връзка с чл. 68г, ал.4, във връзка с чл.68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП. АУАН е връчен 04.08.2025 г.
Издадено е наказателно постановление № 008151/01.09.2025 г. от председателя на КЗП, с което на „КРЕДИРЕКТ“ЕООД наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл. 210а от ЗЗП за нарушение на чл. 68в, във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП.
От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са издадени при спазване разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, от териториално и материално компетентен органи, в предвидените от закона срокове. Приел е още, че вмененото нарушение на чл. 68в връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП е безспорно доказано, като посоченият от кредитора ГПР съставлява невярна информация, тъй като той се отнася само за обезпечен кредит, а не за реално отпуснатият необезпечен кредит. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.
Решението на Софийския районен съд е правилно.
Настоящият състав възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Мотивите на съда съответстват на фактическите установявания по делото. В тях подробно са изложени доводи за неоснователност на възраженията на санкционираното търговско дружество, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги приповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.
Отговорността на „КРЕДИРЕКТ“ЕООД е ангажирана за извършено нарушение на чл. 68в от ЗПП, във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д, ал. 1 от ЗПП. С нормата на чл. 68в от ЗПП законодателят въвежда забрана за извършване на нелоялните търговски практики. Втората разпоредба предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д -68к. Легалната дефиниция на заблуждаваща търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, съгласно която търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.
Общите разходи по договор за потребителски кредит, представляват информация, която

определя цената на услугата, като предоставянето на тази информация, може да бъде определена като действия от страна на търговеца насочени към потребител, които са пряко свързани с насърчаването на предоставянето на услуга и като такива представляват търговска практика.
Изискванията към договора за потребителски кредит, както и към преддоговорната информация и начина на изчисляване на годишния процент на разходите се уреждат от Закона за потребителския кредит (ЗПК). Законът има за цел да осигури защита на потребителите, чрез създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит, както и чрез насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на потребителски кредит. В чл. 6 от ЗПК е регламентирано задължението на кредитора да предоставя подходящи разяснения на потребителите, позволяващи им да преценят доколко предлаганият договор за кредит съответства на техните потребности и финансово състояние, както и да разяснява преддоговорната информация по чл. 5, която трябва да бъде предоставена, основните характеристики на предлаганите продукти и въздействието, което могат да окажат върху потребителите, в т. ч. последиците в случай на просрочени плащания от страна на потрбителя. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.
Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба годишният процент на разходите по кредита се изчислява по формула съгласно Приложение № 1, като се вземат предвид посочените в него общи положения и допълнителни допускания.
В § 1, т. 1 от ДР на ЗПК се съдържа легалната дефиниция на понятието „общ разход по кредита за потребителя“, според която това са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.
В чл. 3, б. „ж“ от Директива 2008/48/ЕО е регламентирано, че „общи разходи по кредита за потребителя“ означава всички разходи, включително лихва, комисиони, такси и всякакви други видове разходи, които потребителят следва да заплати във връзка с договора за кредит и които са известни на кредитора, с изключение на нотариалните разходи; разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, по-специално застрахователни премии, също се включват, ако в допълнение към това сключването на договор за услугата е задължително условие за получаване на кредита или получаването му при предлаганите условия. Съдът намира, че транспонирането на чл. 3, б. „ж“ от

Директива 2008/48/ЕО е намерило отражение в § 1, т. 1 ДР на ЗПК, за което няма различия в дадените определения.
При вземане на решение дали потребителят да избере услугите на конкретната кредитна институция или да предпочете друга, той преценява стойността на всички разходи, които ще дължи, с оглед на което касационната инстанция приема, че при предоставянето на информация на потребителя за размера на ГПР следва да бъдат описани всички общи разходи, които трябва да заплати кредитополучателя произтичащи пряко от получаването на кредита, като бъде запознат с крайния размер на задължението, което поема, за да може да прецени дали същото е изгодно за него и съответно дали отговаря на личните му финансови възможности.
В настоящият случай посоченият от „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД, годишен процент на разходите в размер на 63,59 % е невярна информация, тъй като този ГПР се отнася за обезпечен кредит с обща сума за плащане в размер на 1504,10 лв., а не за реално отпуснатия необезпечен кредит с обща сума за плащане от 2488,00 лв. Обявеният от кредитора ГПР се отнася за кредит с евентуално предоставено обезпечение, а не към кредит без обезпечение, който е и реално отпуснатият кредит. Неустойката е известна, дължима и същата следва да бъде включена в общите разходи по кредита и в стойността на ГПР.
Касационната инстанция приема, че така предоставената информация, като изрично се посочва по-нисък процент на ГПР, относим към обезпечен кредит, а не към реално отпуснатия необезпечен кредит има за последица заблуда за потребителя относно общите разходи по кредита. Налице е заблуда за потребителя относно икономическите последици от сключването на договора, което е от значение за вземането на решение за сключването му, и решението му е възможно да бъде друго, ако потребителят е разполагал с вярната информация за ГПР. Последното осъществява състав на нарушение на чл. 68в, във връзка с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД.
Посочването на отделни разходи в преддоговорната информация не може да замести задължението за тяхното включване в ГПР, нито да санира пропуска на кредитора в тази насока.
В съответствие с т. 19 от Преамбюла на Директива 2008/48/ЕО, за да се даде възможност на потребителите да взимат своите решения при пълно знание за фактите, те следва да получават адекватна информация относно условията и стойността на кредита и относно техните задължения, преди да бъде сключен договорът за кредит, която те могат да вземат със себе си и да обмислят. С оглед осигуряване на възможно най-пълна прозрачност и сравнимост на предложенията за сключване на договор, тази информация следва да включва по-специално годишния процент на разходите, приложим за кредита и определян по еднакъв начин навсякъде в Общността. ГПР е част от задължителното съдържание на договора за потребителски кредит - чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК и на СЕФ - т. 2, част III от Приложение № 2 към чл. 5, ал. 2 от ЗПК.
С оглед на изложеното касационната инстанция приема, че е налице нарушение на нормативните изисквания относно формирането и оповестяването на ГПР, което правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 68в връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП.
Споделят се и изложените Софийския районен съд мотиви относно невъзможността за прилагане на института на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН като

допълнителни съображения в този смисъл не са дължими.
При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро (130 лева), съответстващо на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав
Р Е Ш И:
ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1281/14.04.2026 г., постановено по а.н.д № 20251110214064/2025 г. по описа на Софийския районен съд.
ОСЪЖДА „КРЕДИРЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. П. да заплати на Комисия за защита на потребителите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.